

дигнатия царь Асѣнъ на българитѣ и гърцитѣ, сѣщо и на други страни, постави Алексея севаста и изгради тази крепость“. Преди 30 години българитѣ написали отново надписа на близо до старото мѣсто. Той спомня днесъ на всѣки посетителъ величието на българското минало и причинитѣ, поради което сѣ оцѣлѣли толкова малко български паметници. Защото ако въ освободѣна България сѣ били унищожавани важни исторически надписи, то по-рано това е ставало още по-често.

Най-голѣмата украса на тая забележителна крепость е черквата св. Богородица, построена отъ царь Иванъ Асенъ. Нейнитѣ живописни стени и изящна форма се явяватъ предъ очитѣ ни като нѣщо приказно. Красива и внушителна сграда, да не ѝ се нагледашъ! Какъ е могла човѣшката рѣка да дигне такава постройка върху тѣзи скали? Царска воля. За нея нѣкога всичко било възможно.

Черквата е сравнително добре запазена и е една отъ най-интереснитѣ черковни сгради въ България. Тя е кацнала на скалистъ зѣберъ, върху който като че ли едва се крепи. Отъ северната ѝ страна човѣкъ не може да се доближи. Черквата е продълговата — има 19 м. широчина и 12 м. височина безъ кубетата. Тѣ сѣ две и придаватъ на нейния видъ особена прелестъ. Черквата е на два етажа, както Боянската. Двата етажа не се съобщаватъ. Въ сѣщинската черква се влиза по дървена стълба, която се е намирала на южната ѝ страна. На това мѣсто днесъ е поставена нова стълба, по която влѣзохме въ черквата. Въ нея стоятъ оцѣлѣли голѣма часть отъ нѣкогашнитѣ изображения, които сѣ запазили благодарение непрестѣпността на горния етажъ следъ унищожението на старата стълба. Тѣ